Сборник съдебна практика

ОПРЕДЕЛЕНИЕ НА ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА СЪДА

16 юли 2020 година*

„Обжалване — Встъпване — Статут на Съда на Европейския съюз — Член 40 — Интерес от изхода на делото“

По дело C-883/19 P

с предмет жалба на основание член 56 от Статута на Съда на Европейския съюз, подадена на 3 декември 2019 г.,

HSBC Holdings plc, установено в Лондон (Обединеното кралство),

HSBC Bank plc, установено в Лондон,

HSBC France, установено в Париж (Франция),

за които се явяват K. Bacon, QC, D. Bailey, barrister, M. Simpson, solicitor, както и от C. Angeli и M. Giner, адвокати,

жалбоподатели,

като другата страна в производството е:

Европейска комисия, за която се явяват P. Berghe и M. Farley както и от F. van Schaik, в качеството на представители,

ответник в първоинстанционното производство,

ПРЕДСЕДАТЕЛЯТ НА СЪДА

предвид предложението на K. Jürimäe, съдия докладчик,

след изслушване на генералния адвокат M. Bobek,

постанови настоящото

Определение

1 С жалбата си HSBC Holdings plc, HSBC Bank plc и HSBC France (наричани по-нататък, заедно, „дружествата HSBC“) искат отмяна на решение на Общия съд на Европейския съюз от 24 септември 2019 г., HSBC Holdings и др./Комисия (T-105/17, наричано по-нататък „обжалваното съдебно решение“, EU:T:2019:675), с което последният отменя член 2, буква б) от

* Език на производството: английски.

Решение C(2016) 8530 окончателен на Комисията от 7 декември 2016 година относно производство по член 101 ДФЕС и член 53 от Споразумението за ЕИП (Дело AT.39914 — Лихвени деривати в евро) (наричано по-нататък „спорното решение“) и отхвърля жалбата им в останалата част.

2 С молба, подадена на 20 март 2020 г. на основание член 40, втора алинея от Статута на Съда на Европейския съюз, JPMorgan Chase & Co., JPMorgan Chase Bank, National Association и J.P. Morgan Services LLP (наричани по-нататък заедно „дружествата JPMC“) искат да встъпят в производството в подкрепа на исканията на дружествата HSBC.

3 Европейската комисия и дружествата HSBC представят в секретариата на Съда писмените си становища по тази молба съответно на 22 и 30 април 2020 г. На 18 май 2020 г., преди изтичането на срока за подаване на становището му, HSBC допълва първоначалното си становище в светлината на определение на председателя на Съда от 30 април 2020 г., Комисия/HSBC Holdings и др. (C-806/19 P, непубликувано, EU:C:2020:364) и с оглед на тези обстоятелства така допълненото становище е приложено към преписката по делото.

По молбата за встъпване

4 В подкрепа на молбата си дружествата JPMC изтъкват по същество, че са подали жалба, регистрирана в секретариата на Общия съд под референтен номер T-106/17, срещу спорното решение, на което те също са адресати, и че тази жалба се отнася до същите въпроси като разглежданите в настоящото производство по обжалване. Те подчертават, че на основание член 2, параграф 1, буква б) от процедурния си правилник Общият съд е решил да спре производството до произнасянето на решението на Съда по настоящата жалба. От това решение на Общия съд ясно личало, че производството по дело T-106/17 е спряно поради наличието на общи основания с повдигнатите по дело T-105/17, и следователно с тези по настоящото дело. Наличието на общи основания се потвърждавало и от обжалваното съдебно решение. От това тези дружества правят извод, че бъдещото решение в настоящото производство по обжалване ще се отрази пряко на изхода от производството по собствените им жалби за отмяна. При тези условия дружествата JPMC твърдят, че не би било справедливо Съдът да се произнесе, без да ги изслуша по въпроси, които са определящи за решението по техните жалби.

5 Поради това дружествата JPMC считат, че имат пряк интерес от изхода на делото по смисъла на член 40, втора алинея от Статута на Съда на Европейския съюз.

6 В това отношение от последната разпоредба следва, че всяко физическо или юридическо лице може да встъпи в делата пред съдилищата на Европейския съюз, освен по спорове между държави членки, между институции на Съюза или между държави членки, от една страна, и институции на Съюза, от друга, ако това лице може да докаже интерес от изхода на дело.

7 Съгласно постоянната съдебна практика понятието „интерес от изхода на дело“ по смисъла на посочената разпоредба трябва да се определи от гледна точка на самия предмет на спора и да се разбира като пряк и настоящ интерес от решението по самите искания, а не като интерес, свързан с изложените основания или доводи. Всъщност изразът „изход на делото“ препраща към исканото окончателно решение, такова каквото то бъде установено в диспозитива на бъдещото съдебно решение. Следователно става въпрос за пряк и настоящ интерес да бъдат уважени исканията на страната, в подкрепа на която е поискано встъпването (определение на председателя на Съда от 30 април 2020 г., Комисия/HSBC Holdings и др., C-806/19 P, непубликувано, EU:C:2020:364, т. 7 и цитираната съдебна практика).

8 В това отношение следва да се провери по-специално дали подалият молба за встъпване е пряко засегнат от обжалвания акт и дали интересът му от изхода на делото е несъмнен. По принцип интересът от изхода на делото би могъл да се приеме за достатъчно пряк само ако този изход може да промени правното положение на лицето, подало молба за встъпване (определение на председателя на Съда от 30 април 2020 г., Комисия/HSBC Holdings и др., C-806/19 P, непубликувано, EU:C:2020:364, т. 8 и цитираната съдебна практика).

9 Следва да се припомни още че съгласно практиката на Съда страните, допуснати да встъпят по дело пред Съда на основание член 40 от Статута на Съда на Европейския съюз, не могат да променят предмета на спора, чиито граници се определят от исканията и основанията, изложени от главните страни. От това следва, че са допустими само онези доводи на встъпилите страни, които се вписват в рамката, очертана от тези искания и основания. Ето защо интересът на поискалото да встъпи в производството лице от изхода на дело трябва да се преценява, като се има предвид по-специално предметът на спора, така както е очертан от исканията на главните страни, и с оглед на основанията, изтъкнати в подкрепа на тези искания (определение на председателя на Съда от 30 април 2020 г., Комисия/HSBC Holdings и др., C-806/19 P, непубликувано, EU:C:2020:364, т. 9 и цитираната съдебна практика).

10 В настоящия случай от точка 42 от обжалваното съдебно решение е видно, че в рамките на подадената от тях жалба пред Общия съд, по която е постановено обжалваното съдебно решение, дружествата HSBC представят, от една страна, искане за отмяна на член 1 и член 2, буква б) от спорното решение, и от друга страна, искане за изменение на размера на наложената им с посочения член 2, буква б) глоба.

11 В член 1 от спорното решение Комисията установява, че посочените в последното дружества, сред които дружествата JPMC, както и дружествата HSBC, са нарушили член 101 ДФЕС, тъй като са взели участие в „единно продължено“ нарушение, изразяващо се „в споразумения и/или съгласувани практики, които имат за цел нарушаването на нормалния курс на ценовите компоненти в сектора на лихвените деривати в евро“. В член 2, буква б) от това решение Комисията налага на дружествата HSBC солидарно глоба в размер на 33 606 000 EUR за нарушението, посочено в член 1.

12 В обжалваното съдебно решение Общият съд отхвърля основанията на дружествата HSBC, насочени главно към отмяна на член 1 от спорното решение. Общият съд обаче уважава третото оплакване от първата част на основанието, с което се иска отмяна на член 2, буква б) от това решение, и отменя посочената разпоредба.

13 В този контекст дружествата HSBC искат с жалбата си по настоящото производство, от една страна, отмяна на точка 2 от диспозитива на обжалваното съдебно решение, с която Общият съд отхвърля подадената пред него тяхна жалба в частта, в която се търси отмяна на член 1 от спорното решение, и от друга страна, отмяна на член 1, буква б) от това решение.

14 При тези условия трябва да се определи дали в рамките на настоящото производство по обжалване дружествата JPMC имат пряк и настоящ интерес да бъдат уважени исканията на дружествата HSBC по смисъла на съдебната практика, припомнена в точка 7 от настоящото определение.

15 В това отношение следва да се отбележи, че настоящото производство по обжалване се отнася по-специално до законосъобразността на съображенията на Общия съд относно мотивите в основата на разпоредителната част на спорното решение, с която Комисията установява наличие на нарушение на член 101, параграф 1 ДФЕС. В този контекст дружествата HSBC твърдят, че Общият съд е допуснал грешки при прилагане на правото, като е отхвърлил основанията им за отмяна, свързани с направена от Комисията неправилна квалификация на това нарушение като нарушение с оглед на целта по смисъла на член 101, параграф 1 ДФЕС и

като единно продължено нарушение. Освен това тези дружества считат, че Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, като е отхвърлил основанието им за отмяна, свързано с нарушение на принципите на презумпцията за невиновност, на добра администрация и на право на защита, поради приемането на това решение след решение за постигане на споразумение, в което Комисията вече е изразила позицията си за участието на дружествата HSBC в разглежданото нарушение.

16 Несъмнено съгласно установената практика на Съда решение като спорното, макар и съставено под формата на едно решение, следва да се разглежда като съвкупност от индивидуални решения, с които по отношение на всяко от предприятията адресати се установява извършването на нарушението или нарушенията, за които му се търси отговорност, и евентуално му се налага глоба (решение от 15 октомври 2002 г., Limburgse Vinyl Maatschappij и др./Комисия, C-238/99 P, C-244/99 P, C-245/99 P, C-247/99 P, C-250/99 P—C-252/99 P и C-254/99 P, EU:C:2002:582, т. 100 и цитираната съдебна практика). Така, ако в рамките на настоящото производство по обжалване се уважат исканията на дружествата HSBC, Съдът ще отмени обжалваното съдебно решение и ако сам постанови окончателно решение по делото в съответствие с член 61, първа алинея от Статута на Съда на Европейския съюз, в случай че приеме първоинстанционната жалба за основателна, ще отмени член 1, буква б) от спорното решение, който се прилага само за тези дружества.

17 Трябва обаче да се констатира, от една страна, че в настоящия случай дружествата JPMC, които също са адресати на спорното решение, са посочени сред участвалите, наред с дружествата HSBC, в нарушението по член 1 от това решение. От друга страна, макар член 1, буква в) от посоченото решение, чиято отмяна искат дружествата JPMC в рамките на дело T-106/17, действително да се прилага само за последните дружества, изтъкнатите от тях мотиви за отмяна, свързани с естеството и със съществуването на установеното в същото решение нарушение, са аналогични на формулираните от дружествата HSBC. Ето защо, независимо от посочената в предходната точка съдебна практика, решенията, с които се установява съответното участие на дружествата HSBC и JPMC в едни и същи „споразумения и/или съгласувани практики“ по смисъла на член 101, параграф 1 ДФЕС, макар и отделни, са тясно свързани и дори взаимозависими.

18 При тези условия и с оглед на това, че с жалбата си дружествата HSBC оспорват съществуването и самото естество на нарушението на член 101, параграф 1 ДФЕС, бъдещото решение по настоящото дело — независимо дали Съдът ще уважи исканията на дружествата HSBC и ще отмени обжалваното съдебно решение, или ще отхвърли основанията за обжалване на тези дружества — неизбежно ще се отрази пряко на преценката на Общия съд на жалбата на дружествата JPMC, доколкото с нея се иска отмяната на член 1, буква в) от спорното решение.

19 Така без оглед на преценката на основанията, изтъкнати в подкрепа на настоящото обжалване, трябва да се отбележи, че с решението по настоящото дело Съдът ще се произнесе окончателно по основателността на основанията, изложени от дружествата HSBC относно констатацията на Комисията за съществуването и естеството на нарушението по член 1 от спорното решение, правното съдържание на които съответства отчасти на това на основанията, изтъкнати пред първата инстанция от дружествата JPMC в рамките на производството по дело T-106/17.

20 С оглед на това, ако дружествата JPMC не бъдат допуснати да встъпят в производството по настоящото дело в подкрепа на исканията на дружествата HSBC, първите биха били лишени от възможността да бъдат изслушани по основателността на техните основания, докато бъдещото решение по настоящото дело може да бъде решаващо за преценката от страна на Общия съд на основателността на последните.

21 При тези условия понятието „интерес от изхода на дело“, съдържащо се в член 40, втора алинея от Статута на Съда на Европейския съюз, във връзка с член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз, трябва да се тълкува в смисъл, че допуска да се уважи искане за встъпване като представеното от дружествата JPMC.

22 Следва да се припомни, че принципът на равни процесуални възможности, който е неразделна част от принципа на ефективна съдебна защита на правата, които правните субекти черпят от правото на Съюза, закрепен в член 47 от Хартата на основните права, доколкото, както по-специално принципът на състезателност, произтича от самото понятие за справедлив процес, предполага задължение за съда да осигури разумна възможност за всяка от страните да представи своята позиция при условия, които не я поставят в явно неблагоприятно положение спрямо противната страна (вж. в този смисъл решения от 2 декември 2009 г., Комисия/Ирландия и др., C-89/08 P, EU:C:2009:742, т. 54, както и от 16 октомври 2019 г., Glencore Agriculture Hungary, C-189/18, EU:C:2019:861, т. 61).

23 От това следва, че трябва да се направи разграничение според това дали адресатите на решение като спорното, подали жалба в първоинстанционно производство, което е спряно, искат да встъпят в рамките на спор относно самото съществуване на нарушение на член 101, параграф 1 ДФЕС, за което са посочени като съизвършители, или искат да встъпят в рамките на спор, който се отнася само до законосъобразността или размера на глобата, наложена на друг съизвършител на основание на това нарушение.

24 В първата хипотеза обстоятелството, че поискалите да встъпят в производството са предприятия, определени за участници в нарушение на член 101, параграф 1 ДФЕС, им дава основание да изтъкнат пряк интерес от решението по исканията на друг участник в това нарушение в рамките на спор за съществуването на посоченото нарушение, при условие че те самите са подали жалба за отмяна на решението, отнасящо се до собственото им участие в същото нарушение, съдържаща еднакви или сходни по същество основания за отмяна като изложените в рамките на посочения спор. За сметка на това, във втората хипотеза, като се има предвид индивидуалният характер на глобите, наложени на основание на член 101, параграф 1 ДФЕС, поискалите да встъпят в производството имат само непряк интерес от разрешаването на спора, по който искат да встъпят (вж. в този смисъл определение на председателя на Съда от 30 април 2020 г., Комисия/HSBC Holdings и др., C-806/19 P, непубликувано, EU:C:2020:364 т. 13 и цитираната съдебна практика).

25 В случая, за разлика от искането, направено от дружествата JPMC по дело C-806/19 P, Комисия/HSBC Holdings и др., настоящото искане за встъпване в производството се отнася до първата от тези две хипотези.

26 Ето защо дружествата JPMC имат интерес от изхода на дело по смисъла на член 40, втора алинея от Статута на Съда на Европейския съюз.

27 Следва все пак да се припомни, че съгласно посочената в точка 9 от настоящото определение съдебна практика страната, допусната да встъпи по дело, не може да променя предмета на спора, чиито граници се определят от исканията и основанията, изложени от главните страни. От това следва, че са допустими само онези доводи на встъпилата страна, които се вписват в рамката, очертана от тези искания и основания.

28 Що се отнася до процесуалните права на дружествата JPMC, следва да се констатира, че искането за встъпване е представено в едномесечния срок, предвиден в член 190, параграф 2 от Процедурния правилник, така че те по принцип имат право да получат всички процесуални документи, връчени на страните, в изпълнение на член 131, параграф 4 от същия правилник, приложим за производството по обжалване по силата на член 190, параграф 1 от посочения правилник.

29 При тези условия следва да се определи кратък срок за дружествата HSBC и за Комисията, за да представят евентуално искане за поверително третиране на материалите в преписката по настоящото дело.

30 От всички изложени по-горе съображения следва, че дружествата JPMC трябва да бъдат допуснати да встъпят в производството в подкрепа на исканията на дружествата HSBC.

По съдебните разноски

31 Съгласно член 137 от Процедурния правилник, приложим към производството по обжалване по силата на член 184, параграф 1 от същия правилник, Съдът се произнася по съдебните разноски в съдебното решение или определението, с което слага край на производството.

32 В случая, тъй като искането на дружествата JPMC за встъпване в производството е уважено, председателят на Съда не следва да се произнася по съдебните разноски.

По изложените съображения председателят на Съда определи:

1) Допуска JPMorgan Chase & Co., JPMorgan Chase Bank, National Association, и J.P. Morgan Services LLP да встъпят в производството по дело C-883/19 P в подкрепа на исканията на HSBC Holdings plc, HSBC Bank plc и HSBC France.

2) При условията на точка 3 секретарят изпраща всички процесуални документи на JPMorgan Chase & Co., JPMorgan Chase Bank, National Association, и J.P. Morgan Services LLP.

3) На HSBC Holdings plc, HSBC Bank plc и HSBC France, както и на Европейската комисия ще бъде определен срок за представяне на евентуално искане за поверително третиране на материалите в преписката по настоящото дело по отношение на JPMorgan Chase & Co., JPMorgan Chase Bank, National Association, и J.P. Morgan Services LLP.

4) На JPMorgan Chase & Co., JPMorgan Chase Bank, National Association, и J.P. Morgan Services LLP ще бъде определен срок, за да представят в писмен вид основанията, изложени в подкрепа на техните искания.

5) Не се произнася по съдебните разноски.

Подписи